

تقی‌الدین علی بن عبدالکافی سبکی

درمان جان

در

زیارت خاتم پیامبران

ترجمه و تحقیق
حسین صابری

سپکی، علی بن عبدالکافی، ۶۸۳-۷۵۶ق.	سرشناسه
: شفاعة السلام في زيارة خاتم خبراء الامام (ص). فارسي	عنوان قراردادي
: درمان جان در زيارت خاتم پیامبران / نويسنده: تقى الدين على بن عبد الكافى سپکى؛ مترجم: حسين صابری.	عنوان و نام پذیدآور
مشخصات نشر	
: تهران: شركت انتشارات علمي و فرهنگي، ۱۳۹۴.	
مشخصات ظاهری	
: پنجاه و هشت، ۴۱۵ ص.	
شابک	
: ۹۷۸-۶۰۰-۱۲۱-۸۱۰-۱	
وضعیت فهرست نویسی	
: پیا	
یادداشت	
: کتابنامه: ص. [۳۸۷] ۴۱۴-۴۱۵.	
موضوع	
: محمد (ص)، پیامبر اسلام، قبل از هجرت - ۱۱ق. - آرامگاه - زیارت.	
موضوع	
: ابن تیمیه، احمد بن عبدالحليم، ۶۶۱-۷۲۸ق. - نقد و تفسیر	
موضوع	
: زیارت و زائران - احاديث اهل سنت	
موضوع	
: زیارت و زائران - نظر وهابیه	
موضوع	
: زیارت و زائران - دفاعیهها و ردیمهها	
موضوع	
: توسل - احاديث اهل سنت	
موضوع	
: توسل - نظر وهابیه	
موضوع	
: وهابیه - دفاعیهها و ردیمهها	
شناخت افزوده	
: صابری، حسین، ۱۳۴۵، مترجم.	
شناخت افزوده	
: شركت انتشارات علمي و فرهنگي	
ردبندی کنگره	
: BP ۲۶۲/۵ ش ۲۱۳۹۴-۴۱۷۰۸؛ ۰۵/۰۲/۲۶۲	
ردبندی دیوبی	
شماره کتابشناسی ملی	
: ۴۰۳۶۶۹۸	

درمان جان در زيارت خاتم پیامبران

نويسنده: تقى الدين على بن عبد الكافى سپکى

متترجم: حسين صابری

چاپ نخست: ۱۳۹۴؛ شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

حروفچینی و آماده سازی: شركت انتشارات علمي و فرهنگي

ليتوگرافی، چاپ و صحافي: شركت چاپ و نشر علمي و فرهنگي کتبه

حق چاپ محفوظ است.

نلاینیلش

شركه انتشارات
علمی و فرهنگی

ادارة مركزی و مرکز پخش: خیابان نلسون ماندلا (افریقا)، چهارراه حقانی (جهان کودک)، کوچه کمان، پلاک ۲۵؛ ۲۵

کد پستی: ۱۵۱۸۷۳۶۳۱؛ صندوق پستی: ۹۶۴۷؛ تلفن: ۰۵۸۷۵ - ۷۰؛ فکس: ۶۸۸۷۷۴۵۷۲

تلفن: ۰۲۹ - ۸۸۶۶۰۷۲۸؛ تلفکس: ۸۸۶۷۷۵۴۴ - ۴۵

آدرس اینترنتی:

www.elmifarhangi.ir

info@elmifarhangi.ir

www.katabgostarco.com

info@katabgostarco.com

فروشگاه یک: خیابان انقلاب، رویه روی در اصلی دانشگاه تهران؛ تلفن: ۰۶۶۴۰۰۷۸۶ - ۱۶ و ۰۶۶۹۶۳۸۱۵

فروشگاه دو: میدان هفت تیر، خیابان کریم خان زند، بین قائم مقام فراهانی و خردمند، پلاک ۱۳؛ تلفن: ۰۸۳۴۳۸۰۶ - ۷

فروشگاه سه: جمهوری، چهارراه شیخ هادی، نبش رازی، پلاک ۶۹۹

فروشگاه چهار: بزرگراه شهید حقانی، بعد از ایستگاه مترو حقانی، خروجی کتابخانه ملی، کتابخانه ملی (نمایشگاه و فروشگاه دائمی کتاب)

فروشگاه پنجم: خیابان کارگر شمالی، رویه روی پارک لاله، نبش کوچه ستاره، نمایشگاه و فروشگاه

محصولات فرهنگی سازمان تأمین اجتماعی، پلاک ۱

محصولات فرهنگی سازمان تأمین اجتماعی، پلاک ۱

فهرست مطالب

یادداشت محقق متن عربی.....	نه.....
معرفی نسخه‌های خطی مورد استناد در تصحیح متن عربی.....	پانزده.....
زندگینامه مؤلف.....	هفده.....
نام و نسب او	هفده.....
زندگینامه عمومی	هجدہ.....
عهده‌دار شدن سمت قضاوت.....	بیست.....
مناصب علمی وی.....	بیست و یک.....
سیما و سیرت وی.....	بیست و دو.....
دانش و اجتهاد وی	بیست و سه.....
شاگردان او	بیست و نه.....
ستایش پیشوایان از او	سی و سه.....
درگذشت وی	سی و هفت.....
آثار و تألیف‌های او	سی و هشت.....
مقدمه مؤلف	پنجاه و پنج.....

باب اول: احادیث مشتمل بر واژه صریح «زیارت»

حدیث نخست	۱
-----------------	---------

١٦	حدیث دوم
١٨	حدیث سوم
٢٣	حدیث چهارم
٣٤	حدیث پنجم
٣٧	حدیث ششم
٤٠	حدیث هفتم
٤٢	حدیث هشتم
٤٤	حدیث نهم
٤٧	حدیث دهم
٤٨	حدیث یازدهم
٥١	حدیثدوازدهم
٥٢	حدیث سیزدهم
٥٥	حدیث چهاردهم
٥٧	حدیث پانزدهم

باب دوم: احادیث و اخبار حاکی از فضیلت زیارت

٥٩	[فصل اول: پاسخ پیامبر ﷺ به سلام زائران]
٦٦	[فصل دوم: آگاهی پیامبر ﷺ از کسانی که به او سلام کنند]

باب سوم: آنچه درباره سفر زیارت آمده و این که چنین سفری از دیرباز تاکنون رواج داشته است

باب چهارم: سخنان صریح عالمان در استحباب زیارت قبر سرورمان پیامبر خدا ﷺ

باب پنجم: اثبات این که زیارت مایه تقرب است

۱۲۳	[استدلال به] کتاب
۱۲۶	[استدلال به] سنت
۱۲۷	[استدلال به] اجماع
۱۳۱	[استدلال به] قیاس

فهرست مطالب / هفت

باب ششم: سفر به هدف زیارت پیامبر ﷺ مایه قربت و عبادت است

باب هفتم: پاسخ به شباهی‌های مخالف و پی‌جوبی سخن او

۱۷۷	فصل اول: شباهی‌های مخالف
۲۰۹	فصل دوم: پی‌جوبی سخنان ابن‌تیمیه

باب هشتم: درباره توسل، استغاثه و شفاعت طلبیدن از پیامبر ﷺ

باب نهم: درباره زنده بودن پیامبران ﷺ

۲۷۳	فصل اول: روایت‌هایی که درباره حیات پیامبران رسیده است
۲۹۱	فصل دوم: درباره شهیدان
۲۹۷	فصل سوم: درباره عموم مردگان و شنیدن، سخن گفتن، ادراک و حیات آنها و بازگشت روح به تن
۳۱۲	فصل چهارم: [تفاوت یادشده‌گان]
۳۱۷	فصل پنجم: [چگونگی حصول حیات پس از موت]

باب دهم: شفاعت

۳۵۴	فصل [: توسل به پیامبران در دنیا و آخرت]
۳۵۴	فصل [: حکمت ختم شفاعت‌خواهی مردمان به شفاعت‌خواهی از پیامبر ﷺ]
۳۵۵	فصل [: توضیح یک ابهام در حدیث]
۳۶۱	فصل [: شفاعت همه آنان که «لا اله الا الله» گویند]
۳۶۴	فصل [: نادرستی پندار کرایت شفاعت خواستن]
۳۶۵	فصل: درباره «مقام محمود»
۳۶۶	فصل [: شفاعتی ویژه]

خاتمه

۳۸۳	پی‌نوشت
۳۸۳	انجامه نسخه [أ]

هشت / درمان جان

۳۸۳.....	متن سمع نسخه [آ]
۳۸۵.....	متن سمع پسر مؤلف
۳۸۵.....	انجامه نسخه [ب]
۳۸۷.....	کتابنامه

یادداشت محقق متن عربی

بر خداوند تکیه می‌کنیم و از او یاری و توفیق می‌طلبیم
خداوند را می‌ستاییم و از او مدد می‌جوییم و از شرّ نفس خویش و اعمال ناشایست
خود به خدا پناه می‌بریم. خداوند، از دانشی که سود نرساند و از هوسی که از آن پیروی
شود به تو پناه می‌برم.

درود و سلام کامل و تمام بر سرور و وسیلهٔ ما، شفیع و راهنمای ما محمد بن عبدالله
علیه السلام که خداوند او را مایهٔ هدایت و رحمت و نور فرستاد.
خداوند، مرا، خاندان مرا، همهٔ کسان را و همهٔ آنان را که برای تو دوستشان می‌داریم
و برای تو ما را دوست می‌دارند از کسانی قرار ده که کردارشان گواهی بر دانسته‌هایشان
باشد و دوستی تو و دوستی پیامبرت پایهٔ کردار و سرچشمۀ دانش و تکیه‌گاه تقوایش
باشد، و همه را در گروه حبیب ما، محمد علیه السلام، محشور بدار و در آنچه خشنودی تو و
خرسندی حبیب تو در آن است به کار گمار.

باری، بزرگ داشت جایگاه پیامبر علیه السلام و دفاع از آن حضرت کاری است که بر هر
مسلمانی واجب و نشانه‌ای بزرگ برای مؤمن راستین عاشق است. چونان که کاستن یا
پایین آوردن منزلت بزرگ آن حضرت کاری است که موجب کیفر بزرگ و نشانه آشکار
کندن جامۀ اسلام از تن و سبب وجوب سخت‌ترین کیفرها در برابر این لغزش است.
بزرگ داشتن جایگاه پیامبر علیه السلام و ارج نهادن به او لوازمی گریزن‌ناپذیر و جداناً شدنی
دارد و مطالعهٔ سیره و زندگانی آن حضرت، زیارت او، توصل جستن به او و اقتدا به او به

عنوان الگوی والا و قدوه شایسته در همه شئون زندگی روزمره و همه آیین‌ها و عبادت‌ها اعم از واجب و مستحب که لازمه این اقتدا باشد از آن جمله است.

آن کس که سیره پیامبر ﷺ را نه به متابه داستانی برای خواندن، بلکه از موضع تأمل و درس آموزی و با روحی آکنده از محبت و عشق و دلدادگی به فهمیدن و کشف جزئیات این سیره خجسته مطالعه کند، بی‌هیچ تردید و گمانی احساس او از عظمت حایگاه و بلندی منزلت پیامبر ﷺ در جان و روحش قدرت و ژرفایی‌گیرد و نزد او اراده‌ای قوی و غیرتی سخت در برابر کمترین سوء ادب در محضر آن جناب و حتی به کار گرفتن نادرست واژه‌ها و تعبیرها در تبیین سیره آن حضرت، خواه در یک کتاب و خواه در یک انجمن یا حتی در خلال یک مرح و توصیف شکل گیرد.

مفهوم زیارت پیامبر ﷺ و توسل جستن به آن حضرت از مقوله‌های در پیوسته با موضوع بزرگداشت منزلت آن حضرت است؛ و شناخت فضل و نعمت او بر همه ما مسلمانان فرض است و نزد سلف صالح ما — که خداوند از همه آنان خشنود باد — هیچ اما و اگری در این موضوع و هیچ گفت و شنودی در این مبحث به طور کامل وجود نداشته و مقوله‌هایی چون زیارت پیامبر ﷺ، توسل به آن حضرت و یا سفر به آهنگ زیارت او نه کانون نقد و گفت و گو بوده و نه در جزئیات آن چانه‌زنی یا مجادله‌ای صورت می‌پذیرفته است؛ زیرا هر یک از این امور زمینه بروز تردید در میان دست به کارانش می‌شده و در همه آنچه به ساحت پیامبر اکرم ﷺ مربوط می‌شده هیچ جایی برای نقد و نقض نبوده و جان و روان و دل و روح همگان از ایمانی استوار به کلیت و تفاصیل گرامیداشت و ارج نهادن به پیامبر ﷺ آکنده بوده و این وضعیت از روزگار نخست تا واپسین سال‌های سده هفتم هجرت ادامه داشته است.

اما در این دوران فتنه جدال درباره زیارت پیامبر ﷺ و توسل به آن حضرت رخ نمود و ابن‌تیمیه مخالفتی گسترده در این عرصه آغازید و در این باره آن اندازه در نفی و مخالفت پیش رفت که همه کسانی را که با او هم‌رأی نبودند به شرك و به همانندی با یهودیان و مسیحیان و به غلو در پرسش قبور متهم ساخت و حتی یاران و پیروانش نیز از نیل به این القاب و متهم شدن به آن‌ها بی‌بهره نماندند!

پس گروهی از عالمان بزرگ آن روزگار و روزگاران پسین تا عصر حاضر به نقد آرا و نابخردانه خواندن اندیشه‌های ابن‌تیمیه و افشاری بی‌پرواپی‌های گران او پرداختند، هر چند از این میان تنها شهرت مخالفت با ابن‌تیمیه در موضوع زیارت ساحت پیامبر ﷺ

بر همه این نقدها و ردیه‌ها سایه افکند و این در حالی بود که شماری چند از عالمان به تنافض گویی‌ها و نادرستی‌هایی در عقیده او پرداخته بودند که او خود دیگر کسان را به جرم اظهار کمتر از آن تکفیر کرده و نسبت‌های گران و ناروا بدیشان داده بود.
در این میان لجاجت فراوان و عناد سخت ابن‌تیمیه که بزرگ‌شمرندگان او آن را در راه حق قلمداد می‌کنند او را — و پناه بر خدا — به ظلمت ضلال درافکند و به جسارت در بازگویی حق و ناحق واداشت، چندان که پنداشت تنها آنچه او می‌بیند و بدان عقیده دارد درست است و نه هیچ چیز دیگر!

بدین سان، روی در گرافه‌گویی نهاد، بی‌آنکه بر راه باشد و دریابد چه می‌گوید و چه تقریر می‌کند. از آن سخنان و تقریرها شمۀ‌ای را کتاب‌های تاریخ و شرح حال ثبت کرد و به دست طرفداران و تقديس‌کنندگان او از آسیب روزگار و مفقود شدن رست و به ما رسید. آنچه از کتاب‌های تاریخ از جسارت‌ها و رفتارهای بی‌منطق ابن‌تیمیه که به همان اندازه سخیف و خنده‌آور نیز هست برای ما ثبت کرده، از مقدار خودبرتری‌بینی و خودشیفتگی ابن‌تیمیه و اعجاب او به آرا و اندیشه‌های خویش پرده برمسی دارد. یکی از این نمونه‌ها حکایتی است که صfdی در کتاب خود *الوافی بالوفیات* آورده است، آن‌جا که می‌گوید: «شیخ شمس‌الدین درباره او برایم نقل کرده و گفته است: او در دوران خردسالی نزد بنی المنجا بود. با آنان به گفت‌وگو پرداخت و آن‌ها مدعی چیزی شدند که او نمی‌پذیرفت. برایش کتابی از روایت‌های منتقول آوردن. او چون در آن کتاب نگریست و از مضمونش آگاهی یافت از سر خشم آن را بر زمین افکند.

گفتند: تو چقدر بی‌باکی! کتابی را که کتاب علم است بر زمین می‌افکنی؟

بی‌درنگ پرسید: کدامیک از ما برتریم؟ من یا موسی علیه السلام؟

گفتند: موسی علیه السلام.

پرسید: کدامیک از این دو بهتر است: این کتاب یا الواح سنگی که در آن ده کلمه بود؟
گفتند: آن الواح.

گفت: موسی علیه السلام چون خشمگین شد آن الواح را از دست بر زمین افکند — یا سخنی چنین گفت^۱.

خدایتان رحمت کنادا در این منقبت [!] که ابن قیم برای استاد خود ذکر می‌کند درنگ کنید و بنگرید که چگونه ابن‌تیمیه در افکندن، خود را به موسی علیه السلام تشبیه کرده است که

لوح‌ها را بر زمین افکند. نقل‌کننده این داستان یعنی ابن قیم در نیافته است که سرورمان موسیٰ لائلاً آن هنگام که الواح را بر زمین افکند، از کردار سامری و از این خشمگین بود که می‌دید او گوسله را خدای بنی اسرائیل کرده است، و هرگز خشم او از اثبات حقی نبود که ابن‌تیمیه منکر آن بوده است.

با یسته بود این گفته‌های نابخردانه و این اهانت به سرورمان موسیٰ لائلاً پوشانده می‌ماند و ابن قیم آن را به مثابه منقبتی برای استاد خود ذکر نمی‌کرد.

روشن است آن که در خردسالی چنین باشد چگونه، آنسان که بیان خواهیم داشت، بعدها هوش‌هایش او را بدان می‌کشاند که دربارهٔ پیامبر ﷺ چیزی بر زبان آورد که هیچ مسلمان مؤمن و محبی نمی‌تواند به خود اجازه دهد همانند آن را از ذهن بگذراند و یا در تصور آورد.

آری، این آوازهٔ ابن‌تیمیه در یاوه‌گویی در اغلب نقدها و ردهایی که به طور خاص بر اهل سنت دارد او را صاحب عقيدة ناب [!] و امام یگانه اهل سنت ساخته و ردیه او بر زیارت و توسل و تبرک را بر بالاترین کرسی تحقیق و تبیین ادله و مغلوب کردن نشانده [!] و گفته‌های بی‌ربط او در مسائل عقیدتی و فقهی را به غفلت سپرده و بر تناقض‌گویی‌های او در بیان برخی مسائل و بر انحراف و تک روی‌های او در آن‌ها پرده افکنده است.

اینک در خدمتی که در این چاپ از کتاب شفاء السقام عرضه کرده‌ام تا اندازه‌ای کوشیده‌ام دروغ‌گویی و تهمت‌پراکنی ابن‌تیمیه را در آنچه به ناروا نفی یا اثبات می‌کند و یا به دروغ و به تهمت مدعی اجماع امت یا اتفاق پیشوایان بر آن، به همان نحو که خود تقریر کرده است، می‌شود روشن سازم.

گفتنی است که من ناخرسن‌دی‌ای صرف از ابن‌تیمیه در سینه ندارم، از آن روی که در چشم آنان شیخ‌الاسلام است؛ بلکه من سربازی غیور برای دین و پیامبر خویش هستم و آنسان که آن یادشده‌گان بی‌پروا و آشتی‌ناپذیر با هر کس که با ابن‌تیمیه مخالفت کند می‌جنگند، من نیز می‌گویم: پیروی از حق سزاوارتر از پیروی از کسان است.

من بی‌دلیل و بی‌آنکه سخن ابن‌تیمیه را از متن کتاب‌هایش ذکر کرده باشم مدعی یاوه‌گویی از سوی او نشده‌ام و درباره‌اش سخنی به میان نیاورده‌ام.

از این روی، به جای آن که در برابر سخن گفتن کسان از نقد ابن‌تیمیه، شمشیر زبان و قلم بر ضد آن کسان از نیام دشnam و ناسزاگویی و فریاد و اسلام‌ماه برکشند، امیدوارم هواداران ابن‌تیمیه به زشتی آنچه [از عقاید و گفته‌های ابن‌تیمیه] آشکار ساخته‌ایم بنگرند

و به اصلاح کار خویش بپردازند و کاری کنند بهتر از بر زبان راندن اتهام به شرك و بدعت و خروج از مذهب حق و از این دست تغییرها که جز خود ایشان ندانند و درنیابند.
من که این حرفها و واژه‌ها را می‌نگارم زبان حالم می‌گوید:

لکم الدین کله و لنا الشر	ک فنحن الخوارج السفهاء
نحن من خان كل شرع و دين	و على الدين انتم الامماء
كل صوت سواكم شيطان	و كل رأى عداقكم فحشاء
و عروق الايمان جفت لدينا	ولديكم عروقه خضراء ^۱

خداؤندا، ما را به حق تأیید فرما، هم مرا و هم آن را که هم عقیده ما است. خداوندا، حق را به ما حق بنمایان و پیروی از آن را روزیمان کن و باطل را به ما باطل بنمایان و دوری جستن از آن را روزیمان ده.

در پایان به منت و نیکی همه کسانی که از وقت و از دانش خویش به من بذلی کرده‌اند و از اندرز و خیرخواهی و راهگشایی ایشان بهره بسیار برده‌ام اعتراف می‌کنم، و از خداوند می‌خواهم ایشان را اجر و پاداش فراوان دهد، بر فضل و دانش آنان بیفزاید، نسل آنان را برکت دهد و پیامبر خدا^{علیه السلام} از جانب من بدیشان پاداش دهد.

همچنین ثواب خدمت به احیای این کتاب را تا زندمام به روح سرور و معلم خود و آن که بر من فضل و متی بسیار داشته است، پیشوای علامه سید محمد بن علوی مالکی حسنه — که خدایش رحمت کناد — هدیه می‌کنم؛ که او را بر من حقوقی بسیار است و نمی‌توانم حق آن فضل و آن منت بگزارم. به فرزندان خود نیز وصیت می‌کنم که پس از من ثواب همه اعمال شایسته خود را به روح شریف او اهدا کنند. خداوند از او راضی باشد و او را راضی بدارد و همه ما را با حبیب خود مصطفی^{علیه السلام} و خاندان و همه یاران آن حضرت محشور بدارد — آمين!

خداؤندا، بر سرورمان محمد^{علیه السلام} و بر خاندان او و بر همه یاران او تا روز رستاخیز سلام و درود و برکت و نعمت فرست.

حسین محمد علی شکری
مدینه منوره ۱۴۲۷/۱۱/۳ ق.

۱. همه دین از آن شما است و شرک از آن ما؛ که ما خوارج ناخبردیم.
ما کسانی هستیم که به هر آیین و هر دینی خیانت ورزیده‌ایم و شما و تنها شما امینان دین هستید.
هر بانگی جز بانگ شما آوای شیطان است و هر اندیشه‌ای جز اندیشه شما زشتی است.
ریشه‌های ایمان نزد ما خشکیده و این ریشه و شاخسار نزد شما سبز و خرم است.

معرفی نسخه‌های خطی مورد استناد در تصحیح متن عربی

به شکر خداوند و حسن توفیق او، به دو نسخه از کتاب حاضر دست یافتیم: یکی نسخه‌ای مقابله شده با نسخه اصل متعلق به مؤلف از سوی صاحب نسخه که خط مؤلف به اثبات سمع آن و نیز دستخط فرزند او حاکی از سمع بخشی از نسخه خود نزد مؤلف را داراست و از سمع و مقابله آن از سوی جمع کثیری از عالمان و فاضلان و دیگر کسان به گواهی مؤلف نشان دارد.

این نسخه که از نسخ خطی کتابخانه خدبخش در شهر پتنا در هند است از این مشخصات برخوردار است: خط آن نسخ عادی است، برخی اوراق با خطی متفاوت کتابت شده، شامل ۳۲۸ صفحه و هر صفحه مشتمل بر ۲۱ سطر است و در پایان آن انجامه‌ای نقش بسته که از سمع مقابله صاحب نسخه و سمع گروهی از عالمان و همچنین سمع پسر مؤلف — و در این مورد تا باب چهارم — نزد پدر خویش حکایت دارد.

دیگری نسخه خطی از مجموعه نسخ خطی دارالكتب المصريه است، به خطی معمولی، دارای ۱۳۴ ورقه با ۲۱ سطر در هر صفحه، که به سفارش امام هبة الله بارزی شافعی کتابت شده است، این نسخه افتادگی‌هایی در برخی واژه‌ها و تصحیف‌هایی در برخی دیگر دارد.^۱

۱. ترجمه این انجامه‌ها در پایان کتاب آمده است. - م.

در مقابلة کتاب حاضر به چاپ دائرة المعارف العثمانية در حیدرآباد دکن هم که چاپی آکنده از تصحیف و تحریف و افتادگی است رجوع کرده‌ایم. به هر روی، همهٔ سعی خود را به کار بسته‌ام تا از رهگذر مقابله و تصحیح، متنی کامل و درست از کتاب بر پایهٔ آنچه در دو نسخهٔ یادشده به ما رسیده و نیز با مقایسهٔ آن با چاپ هند فراهم آید.